

Wgter; endvidere er der holdt i Reserve for Baaringvigs Magasin 34 Vogne i 7 Døgn; fra den 9de til 20de Juli vare alle fjørende Beboere beordrede til at være i Beredskab med 10 Minuters Barsel fra Solens Nedgang til dens Opgang; endvidere er der præsteret 64 Vogne uden Heste, hvilket jeg imidlertid skal slaae en Streg over, da der i Lovudkastet er slaacet en Streg derover. Hvor mange der af disse Wgter have været lange, hvormange forte, er ikke opgivet i den Betæning, som jeg har modtaget derom, men saa Meget kan idetmindste ikke benægtes, at her er Tale om Dalere i Tusindvis, og det for et enkelt Sogn, maa jeg spørge? Nei, ikke engang; blot for de fjøreligtige Beboere.

Madsen: Da jeg ikke seer, at den høitærede Indenrigsminister for Diebliffet er tilstede, er jeg bragt noget i Forlegenhed, idet det var hans Udtalelse, der bragte mig til at begjære Ordet. Imidlertid skal jeg dog tillade mig at udtale, at naar den høitærede Indenrigsminister siger, at han vel kunde gaae ind paa en Fordelingslov, men aldeles ikke paa en Erstatningslov, har denne Udtalelse maaskee afgjort dette Lovforslags Skæbne, men jeg troer dog ikke, at dette Thing derfor skal tilbagevise Lovforslaget; det bør vistnok alligevel give sin Mening tilkjende om, hvorvidt det anseer det for rettest, at Byrden skal paahvile enten Hartkornet eller Statskassen. Uagtet man maaskee med Rette kan paastaae, at Byrden fra gammel Tid har hvilet paa det fjøreligtige Hartkorn, troer jeg dog, der i den nærmeste Fortid er skeet Ting, som kunne begrunde, at der her tages Billighedshensyn. Jeg vil i saa Henseende henvise til to Lovforslag, som gik gjennem Rigsdagen ifjor og bleve til Love; det ene angik Districtshestene og det andet Betalingen af Halvdelen af Expropriationssummen til Jernbanerne. Der var temmelig stærk Strid med Hensyn til det første Lovforslag om, hvorvidt Byrden kunde kaldes en Hartkornsbyrde, og jeg troer, at Fleertallet bestemt var af den Mening, at den fra Begyndelsen af ikke havde været det; men da man tilfids kun havde Valget imellem enten ingen Lov at faae, eller at gaae ind

paa Forslaget, saaledes som det forelaa, gif Fleertallet ind derpaa, og nu er Byrden slaacet fast som en Hartkornsbyrde. Det andet Lovforslag angik, som sagt, Betalingen af Halvdelen af Expropriationssummen til Jernbanerne. Der var rigtignok en ældre Lov, som sagde, at den skulde udredes af de tilgrændsende Egne, og den blev ogsaa lagt over paa Hartkornet, men jeg troer, at naar der tages Hensyn til den hele Betydning, som Jernbanerne have, vil det ikke kunne siges, at de ere mere til Fordeel for Hartkornbrugere end for alle andre Statsborgere. Naar man seer hen til de Forandringer, som ere skete ved disse 2 Love, og til den forøgede Udgift, som derved er fremkommen for Hartkornbrugere, troer jeg nok, at der kunde være Anledning til nu at sige, at det maa være Statskassen, som kommer Udrederne af de omhandlede Kjørsler til Hjælp, og som giver Erstatning, hvis der overhovedet skal gives Erstatning. Eigesaa bestemt som den høitærede Minister udtalte, at han aldrig kunde gaae ind paa en Erstatningslov, vil jeg sige, at jeg aldrig kan gaae ind paa en Fordelingslov, thi en saadan troer jeg næsten at kunne kalde en Omgaaen af Sagen.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 53 Stemmer mod 3.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: „Forslag til Lov om Brændevinshandel paa Landet.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1831—32.)

Notvitt: Jeg har allerede tidligere haft Leilighed til her i Salen at udtale, at det er ved min mangeaarige Deeltagelse i det kommunale Liv, at jeg har faaet Dinene op for den i flere Henseender mislige Bestemmelse, som indeholdes i § 56 i Loven af 29de De-